

Вступ.

Слово „соціалізм“ — це слово зі зростаючим значенням. Сімдесят років назва під цим словом розумілося майже всяке змагання до кращого суспільного ладу і тоді справді так було, що стільки було рідів соціалізму, скільки було соціалістів. Коли-б нині висловився хто так само про соціалізм, то ним виказав би хіба свою дурноту або злобу. Як не давно написав проф. Вебстер у *Quarterly Journal of Economics* „соціалізм, який нині панує одних надіями, других страхом — це соціалізм школи Маркса. Ніхто серйозно не бере на увагу жадного іншого так званого соціалістичного руху, ні ніхто серйозно не береся критикувати або лобувати теорії нинішніх шкіл соціалізму“.

Первісних соціалістів вважалося звичайно за нешкідливих мрійтеців. Однак, як сказав поет Ловел „мрії, які мріють народи, сновняють ся“. А причина, чому вони сновняють ся, є ся, що мрії народів є прямим наслідком економічних змін в життю народу, змін, які вимагають нового способу думання, коли цей народ має приспособити ся до нових відносин, аби вижити.

Задатню девятнадцятого століття по цілім світі, головню в Америці, було паяти нові і паручні способи праці, при помочі яких зкило-б ся сльви природи до послуги людям. Усєніх, з яким удаю ся се зробити, виравляє всякого в подив, хотия і звєсний він кждому. Людська праця у ріжних галузях продукції є нинідесять раз видатніша, чим була, коли наставало девятнадцате століте.

Однак, люди, що працюють, заледви чи живють достатніше, а притім без міри меньше є забезпечені,